

Centenars de persones observen els astres a la Vall de Ribes

Un dinamitzador cultural de Ribes lluita per aconseguir un punt "Starlight" de la Unesco en un cim del Ripollès

Aficionats a l'astronomia preparats per a l'observació en un taller d'AstroPardines.

VALL DE RIBES | XAVIER VALERI

Una nova modalitat turística s'ha començat a moure a la Vall de Ribes. Es tracta d'estades i rutes que tenen com a atracció la contemplació dels astres. Situada a 1.000 metres d'alçada, la Vall és la base d'on surten les expedicions cap als miradors de la collada de Maianell a la pista de Tegurà (un punt situat entre els termes de Pardines i de Vilallonga de Ter) i a Puig Cerveris (Catalunya del Nord) o el Coll de Jou al peu del Taga. El creixent

nombre d'aficionats a l'observació astronòmica ha originat una entitat que duu el nom d'AstroPardines.

Joan Manel Mercader, un dels responsables de l'entitat, explica que AstroPardines mou unes 700 persones en tant que participants habituals a les activitats i unes 10 com a organitzadores. Divideix els participants en les observacions astronòmiques entre principiants, als quals ha d'explicar la situació dels astres principals perquè puguin tenir una orientació, i en aficionats que estan proveïts de telescopis, prismàtics i aparells fotogràfics de qualitat.

La il·lusió de Mercader és que la Unesco concedeixi un punt Starlight a la Vall. Per a ell, la collada de Maianell a 1.995 metres d'alçada reuneix les condicions òptimes per a una observació de qualitat. Si l'objectiu de Mercader es complís, seria el segon punt Starlight de Catalunya. El primer està al Montsec (Pallars). És un dels 10 llocs del món que, per la poca contaminació lumínica i la capacitat turística, pot lluir un certificat que li porta aficionats de l'astronomia d'arreu del món.

El càmping Vall de Ribes, regit per Mercader, encara està una mica lluny d'aconseguir ser la base d'on podrien partir les expedicions cap al punt Starlight del Ripollès. De moment, ell organitza tallers d'observació per a adults i nens a la plaça de Ribes de Freser. Un programa explica: "començarem amb l'observació de la Lluna, que està ben il·luminada per la constel·lació de Lleó, per la qual cosa es podran observar els cràters Euler, Lambert i Reinhold, així com els monts lunars Carpatius i Sinus Iridum. A partir de les 10 de la nit es podran observar les constel·lacions d'Àries, Taure, Gèminis, Cranc, Lleó i Verge, així com la d'Orió, Auriga i les circumpolars. També s'observaran diverses nebuloses, així com el Cúmulo Obert del Pessebre, les Plèiades, el planeta Júpiter, els quatre satèl·lits galileans i la Via Làctia".

Es tracta d'observacions, en principi, a ull i, després, amb prismàtics i telescopis. "Cal tot un any per descobrir tot el que el cel pot oferir a les observacions a ull nu", precisa. Abans de fer la convocatòria d'un taller, Mercader avisa: "l'important és que hi hagi una lluna interessant i Saturn o Júpiter, perquè la gent vegi els satèl·lits".

Els tallers són el principi de les futures expedicions. "A vegades -precisa-, no cal anar amb tot terreny". Així, recorda: "un dia vaig suggerir una expedició fins al refugi de Coma de Vaca des de la central de Daió". Un cop al refugi van establir els telescopis i, segons diu ell, van començar "les possibilitats bàrbares a 2.000 metres d'alçada. Bàrbares, en tant que desmesurades, van ser les contemplacions de Júpiter, de l'Ossa Major i del Sol.

Explica que el principal per fer les expedicions és planificar-les. Considera perillós aventurar-se a passar les nits a la muntanya sense abans haver mirat les cartes astrals i el pronòstic del temps. "No totes les nits són bones, ni les albaides, maques", va argumentar. Malgrat les planificacions, poden sorgir impediments. Un d'ells és el vent. "El Tord (vent que arremolina la neu) li va aparèixer al coll de Maianell, quan ell i els seus companys ho tenien tot preparat. "Era al novembre, la temperatura va baixar molt i vàrem haver de marxar", va recordar. Per evitar aquests imprevistos i mals majors aconsella anar ben preparat i ben acompanyat a fer observacions estel·lars a altures de 2.000 metres.

De moment, Mercader, a part d'una pàgina web, no promou l'observació dels astres com un atractiu del seu negoci. "Si algú em troba, és perquè em busca", diu.

El perfil de la gent que se li apunta a les observacions inclou la persona que no té noció del que té a sobre. "Els pregunto si saben on són el sud i el nord -afegeix-, molts no ho saben". A partir de la posada en situació els explica el camí del Sol. "Entre la sortida i la posta, hi ha la Lluna, els planetes i les constel·lacions del Zodíac", diu. Un cop feta l'explicació, els participants poden observar la lluna des d'un telescopi informatitzat. És a dir, es manté estable als moviments de la Terra.

Ara, està immers en un projecte que vol copsar les imatges de cadascuna de les constel·lacions des dels cims del Ripollès. La previsió és que les imatges dels grups d'estels fixos siguin publicades en un llibre, en què Mercader vol resumir la immensitat de la natura. Per exemple, com Venus transita per sobre la collada de Mainell.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2013/09/29/observacio-dels-astres-duu-centenars/637066.html?utm_source=rs